

DALVISAN

Folkmelodi

Om som - ma - ren skö - na, när
 marcken hon gläds vid Da - la två äl - var - na vi -
 da från Tu - na - å strand till Gag - nef - mäns
 näs hur fa - gert att ro och att ri - da! Gud
 gläd - je och styr - ke de män, som där bo, Gud
 gläd - je och styr - ke de män, som där bo vid
 äl - vom, på berg och i da - lom.

Där hörs en förmöjelig näktergalssång,
 och djuren i lunderna gånga,
 vid Åhl utmed land, på sjö och på strand
 om vårtiden leka så många.

Vid Leksand där möter man Siljanom,
 den sjö sig så vida utsprider
 i fyra de delar, som löpa runt om,
 men österut Rättviken vrider.

Från Rättvik och Ore man färdas också
 till Moramäns nöjsamma stränder,
 ditupp ifrån Falun de handelsmän gå
 så sjöleds som ock uppå landen.

Där haver vår Sol formerat en ö,
 som Siljan så kärligt omfamnar,
 där tusentals fiskar de lämna sitt frö
 i gräsrika vikar och hamnar.

Från Venjan och Orsa till Älvenes dal
 och så över bergen till Särna,

där älgar och renar till tusendetal
 i skogarna vistas så gärna.

Från Öster- till Västerdalmännenas bo
 man kommer och där får beskåda
 båd Lima och Malung och Äpplebo,
 tillika med Järna, Näs, Floda.

Så äro belägne till vatten och land
 de skönaste Dalar i Svea.
 Besöke den orten helst vilken som kan,
 så får han erfara långt mera.

Guds ande i Nordlanden vilar nu sig,
 ja, längst upp i världenes ändal
 Vår himmelske Fader, vi rope till dig:
 Du värdes din nåd till oss sändal!

Allt detta blev fattat en midsommardag
 på Moramäns nöjsamma ångar,
 vid Utmelands by med lust och behag
 bland blomstrande, grönskande sängar.

Andreas Wallenius